ЛЮБИМОЕ РУССКОЕ СЛОВО

«Сила традиций и сила творчества в их сочетании – животворящий источник всякой культуры.»
Петр Савицкий, русский географ, культуролог

Учащиеся курсов «РУССКОЕ СЛОВО» поделились с нами своими рассказами о том, как они изучают русский язык, что их привело к тому, чтобы не только освоить, но и понять язык Пушкина и Тургенева, Чехова и Достоевского, Толстого и Есенина и других великих писателей, оставивших неизгладимый след в мировой культуре. Они написали свои впечатления и выразили мысли на родном им греческом языке, потому что изучали русский всего только несколько месяцев. Но за этот небольшой срок они успели освоить некоторые азы грамматики и даже написать сочинения на конкурс «Моё любимое русское слово». Особенностью этого конкурса являлось не только само название и нетрадиционность передачи мыслей, но и то, что учащиеся писали свои сочинения от руки, не прикасаясь к современной технике и интернету.

Василиаду Ангелики

Недавно я начала изучать русский язык на курсах «РУССКОЕ СЛОВО» и узнала, что правильное название «БАБУШКИ», как мы её обычно называем в Греции - это «МАТРЁШКА». В России она показывает развитие человека от рождения до юношества. Когда я подросла, эта матрёшка стала украшением моего офиса. И всегда будет напоминать мне о моих первых шагах в изучении русского языка.

Αποστόλης Γκιρτσημανάκης

Τους σπουδαστές του “Русское Слово” μας ενώνει μια κοινή εμπειρία η αγάπη για τη ρωσική γλώσσα… Σε κάποιους από εμάς μια πρώιμη, περιστασιακή ή τακτική επαφή μαζί της, έδωσε ίσως το ερέθισμα και την ευχάριστη προδιάθεση να την γνωρίσουν περαιτέρω και να την κάνουν ενσυνείδητα μέρος της ζωής τους μέρα με τη μέρα…. Σε άλλους πάλι, ίσως η περιέργεια για αυτήν τη μυστη¬ριώδη «ξένη», που επιμελώς κατορθώνει έως τις μέρες μας να διατηρεί αλώβητη τη σεμνή μεγαλοπρέπειά της, κατά τρόπο σαγηνευτικό – αληθινή πρόκληση για όποιον αποφασίσει με την ψυχή του να ανακαλύψει τα πολλά και καλά κρυμμένα μυστικά της… “очень трудный, но очень красивый язык...”! Κάπως έτσι ο καθένας από εμάς βρέθηκε σε αυτή τη μεγάλη ομάδα, που βάλθηκε να εξερευνήσει σιγά σιγά, εδώ, στην Ελλάδα τον μακραίωνο, σπουδαίο ρωσικό πολιτισμό…Ή μήπως μόνον τη ρωσική γλώσσα; Περιττό και καθαρά ρητορικό το ερώτημα αυτό… Γλώσσα και πολιτισμός – έννοιες οργανικά, άρρηκτα και αρμονικά πλεγμένες μεταξύ τους, σαν τη συνύπαρξη ύλης και ψυχής στην οντότητα ενός υγιούς, ζωντανού ανθρώπου…Αδύνατο και αδιανόητο να τις απομακρύνουμε και να τις απομονώσουμε, στέλνοντας καθεμιά αποκλεισμένη στο δικό της μικρόκοσμο… Αγαπάμε και μαθαίνουμε τη ρωσική γλώσσα γιατί σεβόμαστε και αγαπάμε το ρωσικό πολιτισμό σε όλες τις εκφάνσεις του – σύγχρονες και προγενέστερες, απλές και σύνθετες…και ενδιαφερόμαστε γι’ αυτόν καθένας με τον τρόπο του! Η απατηλή πεποίθηση για τη γνωστική κατάκτηση οποιασδήποτε γλώσσας (ακόμη και της μητρικής), στρέφοντας την πλάτη ακόμη και στο πλέον απλό, πολιτισμικό λιθαράκι της καθημερινότητά της, ευτυχώς δεν μας αφορά! Πόσο μάλλον, όταν απολαμβάνουμε να γνωρίζουμε τα στοιχεία του ρωσικού πολιτισμού και της γλώσσας που τον πρεσβεύει όχι στο περιβάλλον της μακρινής προέλευσής τους, αλλά στον τόπο που ζούμε, στην Ελλάδα…Έτσι, καθιερώσαμε στην καρδιά της Θεσσαλονίκης “Русский Чай”…! Έτσι, οργανώνουμε προβολές σπουδαίων κινηματογραφικών παραγωγών του ρωσικού κινηματογράφου και καταλήγουμε σε περίφημες συζητήσεις με τη συγκριτική θεώρηση του ρωσικού και του ελληνικού πολιτισμού, τότε και σήμερα…! Έτσι, στρώνουμε σε συναντήσεις μας κοινό τραπέζι, ανταλλάσσουμε και παντρεύουμε αρμονικά σε αυτό τις γαστρονομικές παραδόσεις μας…! Έτσι, γίναμε “прекрасная ομάδα”, μια “θαυμάσια κομαντα”…

Κοτσάκη Άννα

Μια κοκκινη πλατεια στην παλαιων πατρων.

Η αγαπημενη μου ρωσικη λεξη ειναι τα «μαθηματα ρωσικης». Η ρωσικη δε μου ηταν ποτε αγνωστη καθως απο παιδι υπηρξα συμμαθητρια, φιλη, γειτονισσα με αρκετους ρωσους. Ωστοσο δε μου ειχε περασει ποτε παο το μαλο να μαθω τη γλωσσα γιατι σε σηζητησεις με αλλους που τη διδασκονταν σε φροντιστηρια καταλαβαινα οτι ειναι μια γλωσσα πολυμορφικη, με ιδιαιτεροτητες και εντονα γραμματικα φαιινομενα, η οποια γινοταν ολο και πιο δυσκολη απο τη γραμη διδασκαλιας που ακολουθουσαν στα φροντιστηρια. Η περιεργεια μου, ομως, ανησυχη με καθοδηγουσε κρυφα και δηλωσα σμμετοχη στα προγραμματα της ενωσης ρωσως φιλολογων ελλαδας.

Εμεις στη δικια μας ταξη συνηθιζουμε να ‘’ξυπναμε’’ στην κοκκινη πλατεια η διπλα στον ταφο του ΛΕΝΙΝ. Εκει ‘’συναντάμε’’ τον ερωτα, τον γειτονα, τον φιλο η την φιλη αλα ρωσικα and catch up a little bit! Ευκαιριας δοθεισης θα ηθελα να σας δωσω μια εικονα απο το κλιμα που επικρατει στο ‘’δικο μας φροντιστηριο’’. Οι καθηγητριες ειναι διπλα μας σαν φιλες, σαν δικοι μας ανθρωποι. Μας αγκαλιαζουν με ενα τους χαμογελο, μας ενθαρρυνουν με τα λογια τους, μας βοηθανε με τις γνωσεις τους, μας διορθωνουν με τις παρατηρησεις τους, ακουνε τις απορίες μας, δεχονται αν συζητανε μαζι μας θεματα που μας απασχολουν μας βοηθανενα κανουμε τα πρωτα μας βηματα σε αυτον τον μυστηριο πολιτισμο μεσα απο εκδηλωσεις και ταινιες μας υποδεχονται θερμα και μας προσφερουν τσαι και πιροσκι. Τα μαθηματα ρωσικης ειναι τοσο ευχαριστα, τι κι αν εισαι κουρασμενος, ακεφος η αδιαβαστος. Εκει το κλιμα θα σε σηκωνει παντα οπως και να εισαι! Αααα ! Και για οσους απο εσας δεν’’ξυπνησατε’’ στην κοκκινη πλατεια???Μην ανησυχειτε! Ειστε μηπως στο μαυσωλειο? Συστηθητε στον φυλακα η τον ξεναγο. Μπορειτε! Δεν προκειται να καταλαβει οτι ειστε αρχαριοι. Ειδατε τι ωραια πραγματα μαθαινουμε στα μαθηματα ρωσικης?

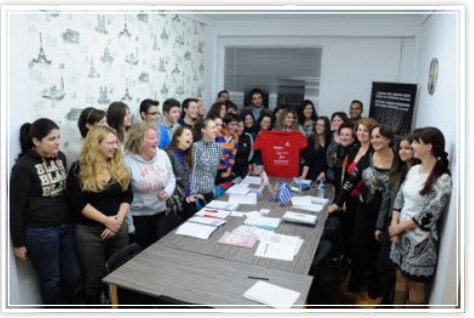

Ιωάννα Πετρίδου

Μετά από τηλεφωνική επικοινωνία με την κ. Νάντια βρέθηκα γύρω από ένα μεγάλο τραπέζι με άτομα που είχαμε ένα κοινό: θέλαμε να ενταχθούμε στα τμήματα εκμάθησης της ρωσικής γλώσσας. Α, είχαμε κι ένα ακόμη κοινό: στην ερώτηση «γιατί θέλετε να μάθετε ρωσικά;» ακολουθούσε από όλους μια απάντηση αν όχι διστακτική σίγουρα με περιθώρια προσθηκών. Εεμμ, ίσως…Πότε πέρασε ο καιρός! Ήρθαμε για 4 μήνες και τελικά μείναμε 7. Αρμένικη την κάναμε την επίσκεψη/βίζιτα. Πάμε και για πτυχίο! Βέβαια, το ευχάριστο κλίμα χαρακτήριζε τις περισσότερες στιγμές στο χώρο αυτό. Ποιος μπορεί να ξεχάσει τις διάφορες εκδηλώσεις, τις προβολές ταινιών, τις εποικοδομητικές συζητήσεις κοινωνικού, πολιτικού και πολιτισμικού χαρακτήρα, τα ιστορικά, θα τολμούσα να πω, φαγοπότια που ακολουθούσαν μετά. Τι русский чай, τι πιροσκί, τι κρέπες!

У каждой страны есть свои символы, которые характеризуют её культуру и традиции и известны всему миру. Символы России – это матрёшка, балалайка, хоровод. А что о них пишут студенты, изучающие русский язык, мы можем узнать из их сочинений, одно из которых мы представляем вашему вниманию.

Рассказ «БАЛАЛАЙКА» стал победителем конкурса «Моё любимое русское слово»

Автор: Апостолис Гиртзиманакис, 1-й год обучения (преподаватель Татьяна Журавлёва)

БАЛАЛАЙКА… Это музыкальный инструмент, салоникийское слово, любимая картинка в моей фантазии. Это русское слово…

Салоники… Этот прекрасный город – эротический город… Это мой любимый, родной город. В Салониках можно посмотреть Белую Башню, можно попробовать вкусную еду, можно любить правильного и романтического мужчину, можно полюбить очень красивую женщину…

Ещё можно услышать знаменитый, уникальный твёрдый салоникийский звук «Л». Жители города Салоники произносят очень чётко букву «Л» в словах, когда они говорят. Эта их привычка иногда даёт повод к насмешкам… Но, действительно, салоникийский твёрдый звук «Л» издаёт очень смешной звук?

Раньше я учился в музыкальной школе и очень часто слышал слово «БАЛАЛАЙКА». Мои учителя музыки обычно являлись коренными жителями Салоников. Когда они разговаривали о балалайке, всегда произносили очень чётко букву «Л» в слове «БАЛАЛАЙКА». Так они часто говорили в шутку, что «БАЛАЛАЙКА» - подлинное салоникийское слово, потому что в нём много «тяжёлых» букв «Л». Так в Салониках мы говорили «БАЛЛАЛЛАЙКА»? Серьёзно…

Я очень люблю музыку. Я также очень люблю играть на музыкальных инструментах: на флейте, на гитаре и других… Я уже писал, что я долго ходил в музыкальную школу… Действительно… Там я часто слышал историю о балалайке, а иногда слушал и её мелодию на музыкальных занятиях или на маленьких народных концертах. Ещё я помнил её звучание, когда я слушал какой-то русский диск или какую-то детскую сказку. Её звук мелодичный, сладкий, тихий и очень меланхоличный… Каждый раз, когда я слушаю балалайку, я думаю о длинной, холодной, зимней русской ночи на дальнем севере… Я думаю о музыканте, который поздним вечером играет на балалайке на берегу ледяной реки в тихой очень маленькой деревне. Погода – серая, небо – серое, снег падает, природа тихая… Этот музыкант один… Природа слушает лишь мелодичную балалайку… Она слушает лишь её меланхоличную песню…

Прекрасная картинка… Это – моя картинка в моей фантазии, когда я слушаю балалайку, когда я думаю о моей дорогой балалайке… Эта картинка в моём духе!!!

Салоники – мой любимый родной город, где буква «Л» - «тяжёлая», но мелодичная… Этот прекрасный мелодичный и дорогой для меня музыкальный инструмент – «БАЛАЛАЙКА»!!!

Так, в шутку или серьёзно, это моё любимое салоникийское …РУССКОЕ СЛОВО!!!

УЗНАВАЙТЕ О СОБЫТИЯХ И МЕРОПРИЯТИЯХ В САЛОНИКАХ НА САЙТЕ WWW.SLON.GR
SLON.gr